

EL TARLÀ

NÚM. 36
GENER 2007

REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA

Annexa - Bruguera
Font de l'Abella - Migdia
Montfalgars - Verd

Fem el fanalet per anar a esperar els Reis

La Caseta de la Devesa – Centre d'Educació Ambiental i Recursos Educatius de la Ciutat de l'Ajuntament de Girona i Manaies de Girona, amb el patrocini d'Hiperpor i Tiendas El Corte Inglés organitzen el XI concurs FEM EL FANALET PER ANAR A ESPERAR ELS REIS, amb els objectius de:

- Conèixer i fomentar la tradició d'anar a esperar els Reis.
- Participar activament en les festes i tradicions a ciutat.
- Memoritzar la cançó d'anar a esperar els Reis.
- Tenir destresa en la manipulació de determinats materials.
- Apreciar els treballs propis i els dels companys.

La participació ha estat de: 15 centres, 70 grups/classe i 1.638 nens i nenes.

Relació de premis:

CATEGORIA A (P3 i P4 d'Educació Infantil)

PREMI	ESCOLA
1r	CEIP Joan Bruguera (P4)
2n	Escola Maristes-Girona (P4)
2n	Escola Les Alzines (P3)
3r	CEIP Migdia (P4)
3r	CEIP Pericot (P3)
3r	CEIP Tialà (P3)

CATEGORIA B (P5 d'Educació Infantil i 1r d'Educació Primària)

PREMI	ESCOLA
1r	CEIP Dalmau Carles (1r)
2n	CEE Palau
2n	CEIP Eiximenis (P5)
3r	CEIP Domeny (P5)
3r	Escola Bell.lloc del Pla (1r)
3r	Escola Sagrada Família (1r)

MENCIONS ESPECIALS PER A LES ESCOLES

PREMI	ESCOLA
1r	CEE Font de l'Abella
2n	CEIP Verd
2n	CEIP Vila Roja

Mostra Masó

Activitat relacionada amb l'Any Masó

Durant aquest any dedicat a l'arquitecte gironí Rafael Masó i Valentí, molts alumnes amb els seus professors i professores s'aproparan a la figura de Masó a partir de molt variades activitats. Us proposem un espai virtual a la web de la Caseta de la Devesa www.ajuntament.gi/caseta on poder exposar els treballs relacionats amb la persona o l'obra de Masó, de manera que tots pugueu també accedir i conèixer què fan la resta dels alumnes i escoles de la ciutat.

Per participar a la Mostra Masó cal que us poseu en contacte amb la Caseta de la Devesa.

XV Jornada del CEM

La temàtica que tractarà serà sobre «L'educació dels infants dels 0 als 3 anys». Com és habitual es farà un dissabte al matí (de 9 a 14h) i serà el dia 3 de febrer de 2007. El lloc serà al Centre Cultural la Mercè de Girona. La Jornada, com els anys anteriors, estarà estructurada de la següent manera: s'iniciarà amb una conferència on s'emmarcarà el tema de forma genèrica i, posteriorment, hi haurà tres tallers simultanis on es treballarà i reflexionarà, a partir de la participació i aportacions dels assistents, diversos aspectes concrets d'aquesta realitat (les característiques dels infants des de que neixen fins als tres anys, la relació entre els infants i els adults, els serveis existents i noves propostes que s'ofereixen a aquesta població...). La Jornada està oberta i adreçada a tota persona interessada en el tema. **Per a més informació i inscripcions** podeu adreçar-vos a la Secretaria del CEM: tel.: 972 419 403 - 972 208 120. a/e: cem@ajgirona.org, web: www.ajgirona.org/cem.

Web de Ciència

L'aula de P-5 de l'escola Puig d'Arques de Cassà de la Selva, ha estat guanyadora del primer premi en la 11 ena. edició del "Concurs de Webs de Ciències" convocat pel Departament d'Educació, conjuntament amb la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRI). La convocatòria promou el Dia de la Ciència, amb l'objectiu fonamental de despertar i potenciar l'interès dels més joves vers la ciència i la tecnologia. Se celebra anualment el mes de novembre en el marc de la Setmana de la Ciència. Per facilitar la participació dels centres escolars en el Dia de la Ciència, enguany s'han organitzat diverses activitats com ara el "Concurs Descobrir l'Europa científica des del mar", "Visites a laboratoris", "El científic a l'abast" (Xerrades - col·loqui a càrrec de persones dedicades a la investigació que expliquen la seva tasca, tant des del vessant científic com humà)

El "Concurs de Webs de Ciències", està basat en qualsevol tema del currículum escolar, tractat amb una metodologia i un enfocament propis d'un treball científic. S'hi poden presentar treballs fets en grup o individualment per estudiants d'educació primària i secundària de Catalunya coordinats per un professor/a.

Podeu consultar a: <http://www.xtec.net/crp-girones/>
http://www.xtec.cat/escola/web_cien/11edicio/index.htm

Concurs El Tarlà

Us proposem que a partir de la lectura de la revista de El Tarlà núm. 35 (editada el juny 2006) monogràfica de l'Any Masó, i des de la web de la revista <http://www.xtec.net/crp-girones/tarla/index.htm>, que participeu en el concurs que el Centre de Recursos Pedagògics del Gironès, volguent contribuir a la celebració d'enguany de l'Any Masó i proposa via *on line* obert a les escoles públiques de Girona ciutat i comarca del Gironès.

El concurs es presenta sota el nom de **L'enigma**. Hi poden participar els grups classe de cycle superior de les escoles.

Aquesta iniciativa vol estimular la lectura de la Revista i alhora posar a prova la capacitat d'atenció dels lectors/es.

Entre tots els grups que hagin encertat les respostes de L'enigma, es sortejarà un lot de llibres per a la biblioteca del centre.

Només cal omplir el formulari amb les respostes correctes i enviar-lo a través del correu electrònic, abans del 28 de febrer de 2007.

EL TARLÀ

Núm. 36 - Gener 2007

LA REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA (a partir del projecte de Joan Corney i Dolors Reig)

Edició:

Col·legis públics: Annexa, Bruguera, Font de l'Abella, Migdia, Montfalgars, Verd.

Redacció:

Els equips de redacció de les revistes escolars: Petjades, Borrissol, Pinzellades, La xinxeta, Els quatre fulls, Els fulls del Verd.

Coordinació:

Carme Hereu i Puri Molina, Serveis Educatius - CRP del Gironès.
Tel. 972 48 31 70
a/e: crp-girones@xtec.cat www.xtec.cat/crp-girones/tarla

Col·laboració:

Ajuntament de Girona, SSTT del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a Girona, Diputació de Girona.

Impressió:

Marquès Tallers Gràfics S.L. DL.: GI-674-88

Per un món millor

El mes de setembre començàvem el curs amb la recança de deixar enrera platges i muntanyes, viatges i excursions, els amics de l'estiu, i amb la il·lusió d'estrenar motxilles, llibretes, ordinadors, ... potser aula o, fins i tot, escola, i fer amics nous.

L'octubre ens va dur puntualment, com cada any, cap al final, la Festa Major de Girona: les Fires i Festes de St. Narcís. No vam fer cap dia de festa a l'escola, però vam ser capaços de viure els dies feiners amb la mateixa intensitat dels dies festius. I quan vam veure els focs d'artifici del darrer dia vam tornar a obrir la boca embadalits.

Després d'haver-nos refet de l'ensurt patit quan va caure un llamp sobre la casa de la Punxa el mes de juliol, l'Any Masó anava desplegant-se per la ciutat

i, més endavant, per la resta de geografia catalana on hi ha obra seva, a través d'exposicions, publicacions i activitats diverses.

Desembre, el darrer mes de l'any, va arribar amb els llums de Nadal preparats i els vam veure brillar d'una manera especial el primer dia del mes, amb motiu de la Nit del Voluntariat. La setmana més festiva i exòtica del calendari ens va servir per a preparar-nos per les vacances que arribaven amb el sorteig de la loteria.

Mentre tot això passava, El Tarlà que teniu a les mans anava agafant forma. I la ciutat de Girona creixia en nombre d'habitants i d'escoles – ja s'han obert les portes i s'han omplert algunes aules del que serà aviat la nova escola Pericot- ; en diversitat de llengües,

costums i tradicions, vestimentes i botigues, a l'escola, al mercat, als carrers, a la feina. Començava la utilització d'un equipament nou – Auditori-Palau de Congressos – i es tornava a obrir el tan esperat Teatre Municipal, al mateix temps que St. Domènec es recuperava per a la Universitat i anava desapareixent del paisatge gironí la Plaça de Braus. I poc a poc, el campanar de St. Feliu s'anava embolicant agafant la forma d'un fus de conte.

Vam endreçar els estris d'elaboració de El Tarlà, per posar-nos a fer el pessebre i guarnir l'arbre de Nadal, per escriure la carta als Reis de l'Orient i per començar a preparar el fanalet. Tot amb il·lusió i esperant que l'Any Nou sigui millor.

Mireia Bach
6è, Verd

Altres cultures a l'escola

Som companys de classe, de jocs i d'aquest nostre camí d'aprenentatge de la vida. Ells han vingut fa poc a viure al nostre país i segurament no ho haurien fet si a la seva terra hi haguessin estat bé, amb feina i condicions de viure-hi amb dignitat. Sigui per la raó que sigui, ara són aquí i compartim l'experiència del treball, els jocs i tot el que hi ha en comú. A la nostra escola som 450 alumnes, un més o un menys, i resulta que de nous n'hem comptat 138. Un 30%, tres de cada deu de nosaltres és originari d'un altre país. Hi ha representació de 24 països diferents. La majoria venen de l'Àfrica i Amèrica del Sud. Molts menys d'Europa i algun de l'Àsia. Quasibé en podríem fer un organisme internacional. D'aquesta manera podem saber de primera mà moltes coses de llocs que sentim i veiem en els mapes o a la tele. Així doncs, a les nostres classes de sisè hem preguntat, als darrers companys que ens han arribat, com ens veuen i com era el lloc d'on han vingut... i ens han dit el següent; L'Ítalo fa dos mesos que ha arribat del Brasil diu que aquí fa més fred, la gent és diferent de color, de cabell, de vestir... el menjar també, ara li agrada la paella i prefereix les hamburgueses. L'escola era més petita i hi havia més nens, també hi havia càstig físic. Els carrers eren més amples i no hi havia blocs de pisos.

L'Ibrahima fa sis mesos i ve de Guinea-Conakry diu que només el president té i viu en un pis i que d'aquí li agrada tot, sobretot els cotxes i jugar a fútbol, menys el menjar. Li agraden molt els companys i diu que se sent molt ben acollit.

Xavier Garcia i José Pablo Ibàñez. 6è, Montfalgars

Les carmelites de Montilivi

Al nostre barri hi ha un convent de Carmelites que es troba a l'avinguda de Montilivi N°27. Aquest convent existeix des del maig del 1956, per tant fa 50 anys.

Les monges Carmelites són part de l'ordre de la Benaurada Verge Maria del Mont Carmel, que tingué el seu origen al segle XII i es dediquen a l'oració i a la pregària entre germans. Actualment al convent hi viuen set monges com a comunitat de vida contemplativa tenen per principal missió la pregària, els goigs, les esperances, les tristeses i angoixes dels homes dels nostres temps, i per això dediquen força estones al llarg del dia a la pregària de lloança a Déu i acullen persones que desitgen participar en la pregada. Però, com que són persones de carn i óssos, també necessiten treballs i per això també es dediquen al conreu de l'hort i a d'altres treballs remunerats com la venda de pa eucarístic i acabats per una empresa tèxtil. Podem veure que la seva vida és ben normal i per això també tenen els seus espais de relació en un ambient familiar i joíós.

Dídac Torrejon, Rosa Mª Cañizares, Albert Bruns, Eloi Girones, Vanessa Galí, Silvia Costal i Dani Fernández. Font de l'Abella.

Llibres al nostre barri

A prop de la nostra escola hi ha la famosa llibreria vint-i-dos. Es va obrir el 20 d'octubre de 1978 al carrer Hortes 22; es va obrir perquè a Girona feia falta un espai que aglutinés llibres, activitats culturals per generar ambient a la ciutat a través dels llibres.

Però també s'hi fan activitats com per exemple: tertúlies, debats, presentació de llibres, el Premi Justo Casero... A més té una forta vinculació amb el cinema Truffaut que es deu a la bona relació entre els dos propietaris.

Si us hi heu fixat, al costat de la llibreria 22 hi ha una botiga de còmics, i us preguntareu: per què hi és? Doncs tot ve dels inicis de la llibreria 22; al principi ja tenien un apartat dedicat al món dels còmics, al llarg del temps van veure que era necessari dedicar un espai especialitzat en els còmics. També hi influeix el fet que hi treballa Ernest Riera (el traductor dels còmics de SUPERMAN en català) i això va fer que es donés un impuls per crear un espai propi dedicat al còmic.

Hem comptat amb la col·laboració del Sr. Guillem Tarribes que ens ha informat molt amablement.

Guillem Barbacil i Adrià Plazas. 6è, Bruguera

Fulles i colors a la Fageda

A tots ens ha agradat l'excursió a la Fageda d'en Jordà. A la classe n'hem parlat, tots hi hem dit la nostra opinió i han sortit coses com aquestes...

-Els colors de les fulles eren preciosos els grocs, verds, taronges, marrons... bellíssims.

Hi havia tot ple de fulles per terra que semblava una catifa i els faigs eren alts i rectes.

-La passejada dalt del carro va ser molt divertida i emocionant i fins i tot vam baixar al mig de la fageda i vam recitar el poema d'en Joan Maragall dedicat a aquell lloc.

-La visita a la cooperativa de iogurts va anar molt bé i ens vam explicar tot el procés que cal seguir per elaborar els productes làctics. Ens van regalar un iogurt, un llapis de colors i una làmina de pintar i retallar sobre la granja. Ah! i vam poder donar de menjar a les vaques...!

A tots ens agradaria tornar-hi!

Alumnes de 3r, Montfalgars

Hem participat en el concurs de pintura ràpida que cada any, per fires, organitza el GEiEG

Què bonic l'està quedant!

Hem anat al passeig de la Copa a dibuixar.

Els nens i nenes de cicle inicial i mitjà hem dibuixat la Catedral i Sant Feliu.

Després hem esmorzat i hem jugat.

Els dibuixos han quedat preciosos i ens ho hem passat bomba.

El més important és participar, no guanyar!

Nens i nenes de Cicle inicial. Bruguera

Missatge des de l'Índia

A la classe ens han demanat que féssim un treball sobre les ONG i nosaltres ens hem posat en contacte per e-mail amb una persona que està fortament implicada en el tema, ja que actualment està treballant en una ONG. Li vam enviar un qüestionari amb moltes preguntes i, de les seves respostes n'hem fet aquest resum;

Es diu Jordi. Va néixer a Girona. Ha estudiat arquitectura, i parla tres idiomes molt correctament: català, castellà i anglès. Les seves aficions són llegir i tocar la guitarra. I ens diu que fins fa poc jugava a bàsquet amb el club de Sta. Eugènia.

Des de fa un any i mig està treballant per una ONG a l'Índia, encara que es pensava que només s'hi estaria sis mesos.

Ens ha explicat sobre aquest país l'Índia i el seu treball.

Diu que quan va arribar a Anantapur es va trobar amb un país molt gran, superpoblat i amb un ventall de cultures, religions i maneres de viure molt diferents a la nostra. El districte on està és molt pobre i amb molt poc recursos perquè la terra és molt àrida, seca i poc productiva.

Li agrada ser allà perquè hi pot fer la seva feina, d'arquitecte, i veure que realment serveix per millorar les condicions de vida de les persones.

Després li vam preguntar que quina diferència de vida hi ha. I ens va contestar que la gent es conforma a viure amb moltes menys coses que nosaltres, i sempre somriuen encara que siguin pobres.

Les escoles diu que són senzilles i no tots els nens hi poden anar. Molts són massa pobres i han de treballar al camp per ajudar a la família. A la classe, els nens normalment seuen a terra amb una llibreta, i tenen molt de respecte als mestres, perquè saben que com més aprenguin més possibilitats tindran de sortir de la pobresa.

Li vam demanar quin missatge ens podria donar per a nosaltres i ens diu que la gent que hem nascut en algun país com el nostre tenim molta sort perquè tenim de tot però no ho valorem i solem queixar-nos o preocupar-nos per petites coses, per foteses. A l'Índia la gent no té quasibé res i no es queixa, viu amb el somriure al llavis. Hem de valorar el que tenim. En aquest Món on vivim hi ha moltes coses per arreglar i molta gent que ho passa malament. Moltes gràcies per la seva aportació i ens envia a tots una salutació des d'Anantapur (Índia).

Karen Carrasco, Mar Quintana, Palmira Gómez i Isatou Jammeh. 6è, Montfalgars

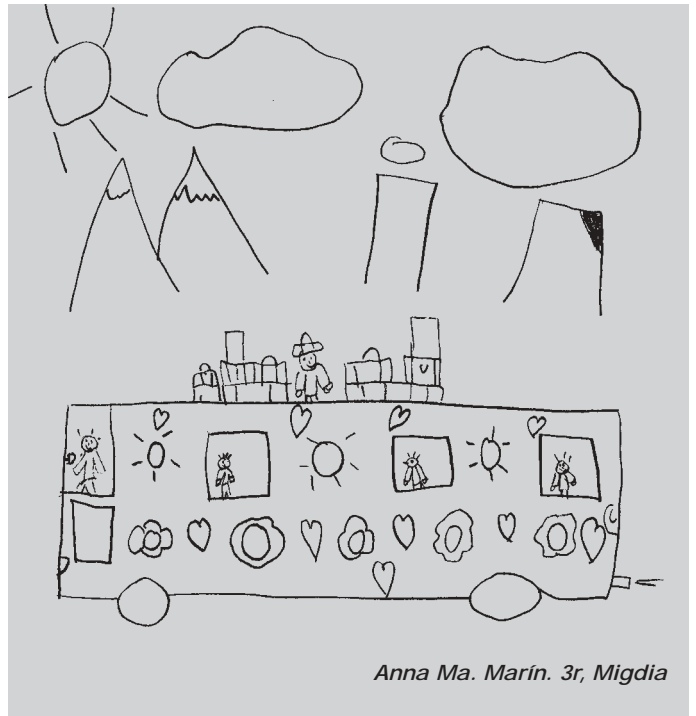
Els missatges de l'aigua

El passat mes de novembre vàrem veure un DVD sobre "Els missatges de l'aigua". Ens deien que l'aigua és un element necessari per a la vida, que el nostre cos està format en un elevat tant per cent per ella, que era el component bàsic de la nostra vida, que en formava part de la superfície de la terra, ... També ens explicaven que l'aigua agafava formes molt diferents segons les vibracions musicals que rebia i que reaccionava de diferent manera dient-li paraules amables o insults.

Un científic japonès Masaru Emoto va agafar una gota d'aigua pura, la va congelar i va veure la seva estructura al microscopi. Després va fer el mateix amb altres gotes que provenien de diferents ciutats, rius, llocs contaminats, etc. I va observar com anava canviant la seva imatge cristal·litzada.

Era impressionant! Quines formes més diferents i tan allunyades de la primera! L'aigua ens enviava un missatge en forma de gotes cristal·litzades. Semblava que ens volgués explicar el seu secret i fer-nos participants de la seva importància en la vida de tots.

Patricia Martín, Martí Fernández-Real, Pol Patiño, Cecília Iannuzzi i Arnau Estebanell. 6è, Bruguera

Anna Ma. Marín. 3r, Migdia

Special Olympics

El mes d'octubre es va realitzar els Special Olympics a Lloret de Mar. Nosaltres hi vam anar el divendres dia 13. Vam poder gaudir de molts esports: petanca, tennis taula, bàdminton, hòquei pista, futbol sala i bàsquet. El dia se'ns va fer curt i ja no vam tenir temps de veure més esports.

Ens va agradar molt la gran esportivitat de tots els atletes i sobretot, el seu esperit de participació, superant les seves dificultats amb un gran esforç, una bona preparació i molt d'entrenament.

Vam quedar sorpresos de l'alegria amb què participaven en els diferents esports, la qual manifestaven fos quin fos el resultat final.

Grup F. Font de l'Abella

Maria Verdguer. 3r

La castanyada

Hola, sóc una castanya, em dic Mariona. Voleu que us expliqui la meua història?

En una escola anomenada Verd, cada any el castanyers venien a torrar castanyes. Aquell any em va tocar a mi anar a torrar-me perquè els nens em mengessin.

Però sabeu què em va passar? Que van torrar totes les meves amigues menys jo. Estava en un raconet i no m'havien vist.

No els vaig poder cridar perquè de seguida se'n van anar.

Per sort un nen em va veure i li vaig dir que m'havien deixat allà.

El nen els ho va explicar als altres i van començar a dir: si vols me l'emporto a casa i la torro.

L'altre deia, per que no la xafem? Fins que un nen molt intel·ligent va recordar que l'arbre de l'escola s'havia mort i va proposar:

Per què no plantem la castanya en lloc de l'arbre?

-Sí, bona idea!! Van cridar tots els nens.

Li van demanar a qui es quedés a l'escola que l'anés cuidant.

Quan van passar molt anys, el castanyer era super alt.

Tenia moltes castanyes.

A l'escola van fer una assemblea i es va decidir que no calia que vinguessin els castanyers, que sempre en menjarien de l'arbre. La castanya estava molt contenta i els va donar les gràcies a tots els nens i nenes de l'escola.

Marina Planellas. 5è, Verd

Una excursió d'arquitectura

Tot va començar el dia 17 de novembre del 2006, quan uns nens de cinquè i sisè del col·legi Verd van anar a fer la ruta Masó. Es van trobar a la plaça Independència; allà els nens de cinquè van començar a fer la ruta.

Sóc un nummilit que em vaig escapar per fer una sortida amb aquests nens. Primer de tot vam anar a la casa Rafael Masó per observar-la i treure'n apunts.

Baixant del pont vam estar mirant les coses que ens anava explicant la guia: la farmàcia Saguer, coneguda com la farmàcia Masó.

Tot seguit vam anar a la casa Saliati on Masó va posar-hi un toc artístic de ceràmica i pedra. Vam seure en un banc per observar-la millor, i a continuació ens la vam mirar per darrera. Després cap a la casa Ensesa on vam veure que Masó hi utilitzava els esgrafiats i la simetria.

Lavors vam anar a la casa Batlle on hi havia mussols. Aquest arquitecte es va inspirar en la natura; aquesta casa es troba en el carrer Nou.

A continuació vam anar a la casa Gispert Saüch que, curiosament, el terrat era acabat en una mena de proa d'un vaixell. Seguidament vam passar per la casa Coromina on ens vam trobar l'esgrafiats i els ulls de bou.

Vam anar avançant fins a la casa Colomer en què Masó va deixar un símbol molt peculiar: un colom per fer conèixer quins eren els seus amos. Quan vam marxar de la casa Colomer ens vam trobar uns suïssos amb qui la guia els tractava «d'explicar» de la millor manera possible.

A continuació vam anar a visitar una de les obres més conegudes de Masó: la Farinera Teixidor. Ens van explicar que tenia dues parts: la vivenda del senyor Teixidor i la fàbrica. Masó també va deixar el seu símbol amb unes espigues de blat. Quan el senyor Teixidor es va cansar de viure a la Farinera, va fer construir la Punxa, que és la que us explicaré ara. Era la seva casa resident. En diuen la Punxa perquè hi ha una torre amb dues punxes. Sembla que aquest senyor era força ric. Al final d'aquesta excursió els nens i les nenes van jugar una estoneta en una plaça.

Va ser una excursió divertida però també interessant perquè van aprendre moltes coses.

*Oriol Quintana i Eduard Sanllehi
5è, Verd*

Taller de reciclatge a l'Abacus

Vam anar a la llibreria Abacus a fer un taller de reciclatge. Allà una senyoretes ens van explicar tot el que es pot fer reciclant. Ens ho van ensenyar, primer, amb una pel·lícula. I els personatges eren la Rosa, en Ramon, en Frederic... Després vam fer una joguina amb coses diferents de reciclatge. Un va fer un vaixell, amb una caps de cartró i un paper; i l'altra va fer un avió de cartró. I així vam descobrir el que n'és d'important el reciclatge. També ens va agradar perquè ens ho van explicar molt bé.

*Agnès Barbesà i Emma Almeda
2n, Annexa*

Marta Solé. 2n, Annexa

Sortida al Montseny

El dia 19 d'octubre els alumnes del Cicle Mitjà vam anar a passar el dia al Montseny. Allà vam fer un munt d'activitats que ara us expliquem:

Quan vam arribar al Montseny vam esmorzar a la taula dels Tres Bisbes i vam anar a veure la Font de Sant Marçal i el naixement del riu Tordera. El monitor ens va explicar moltes coses i després de beure aigua de la font vam poder córrer una estona. Hi havia nens i nenes que feien d'Indiana Jones.

Lavors vam veure unes diapositives sobre com és el Parc Natural del Montseny durant les quatre estacions de l'any.

A un restaurant vam arribar, el picnic ens vam menjar i ràpidament al parc vam anar a jugar. Finalment, després d'amagar-nos i embrutar-nos de fant, cap a Arbúcies ens en vam anar.

Més tard vam anar al Museu de la Gabella d'Arbúcies a veure i escoltar llegendes del Montseny. Ens va agradar molt la Llegenda de la dona d'aigua que s'enamorava d'un caçador. Després d'això vam tornar cap a l'escola.

Alumnes de Cicle Mitjà. Bruquera

Taller de poesia a "la Caixa"

Vam anar a "la Caixa" de Girona i allà en Miquel Desclot ens va explicar que les lletres també podien fer teatre. I també, que tenia una filla que es deia Clara. I com que a la Clara li agradaven molt els animals li va fer un llibre, tot per ella sola; i el llibre tenia seixanta-tres pàgines. I que un dia, de sobte, per el telèfon, el metge li va dir que a la seva dona li va néixer un altre nen, que es deia Eloi. Li va escriure un altre llibre de poesia.

I una de les poesies que ens va agradar més és una molt curta "papallona que revola per les branques del roser, ets el pètal d'una rosa o una ocella de paper"; i encara n'hi ha una altra que la sabem, la del "casament de la goma i el llapis".

I després vam marxar molt contents!

*Laia Fonalleras i Pau Güell
2n, Annexa*

Irene Pujolar. 2n, Annexa

Visita al Parlament

Els alumnes de 6è de l'Escola Migdia, vam anar al Parlament de Catalunya el dia 16 de novembre.

Vam agafar un autobús amb destí a Barcelona. Pel camí ens van anar explicant el paisatge.

Després d'una hora i quart vam arribar.

Ens va deixar davant del Parlament i allà vam esmorzar.

Al cap d'una estona van venir dues senyores que ens van fer de guies, la Teresa i la Montse. Ens van donar unes fitxes de treball i ens van explicar unes quantes coses d'Història de Catalunya. Després ens vam posar en fila per

entrar al Parlament de Catalunya.

L'entrada al Parlament de Catalunya és fantàstica, catifes vermelles, llums de palau, etc. Ens varen ensenyar una maqueta de tot el Parlament, i mentre ens ho ensenyaven va venir la Sra. Rigau, una diputada que havia treballat a la nostra escola.

Vam atravesar la Sala Rosa i la Sala Gris dels passos perduts.

Tot seguit ens van mostrar el pis de dalt, on hi vam veure quadres, armadures, etc. Mentre fèiem la visita ens vam trobar el Sr. Montilla i el Sr. Nadal que ens va donar la mà!!! Després ens varen dur a una sala de reunions i vam fer algunes activitats del quadern. En sortir al carrer també vam veure al Sr. Piqué.

Llàstima que no vam poder veure l'Hemicicle ja que era el dia de la constitució del nou Govern, però va ser una visita molt interessant!!!

Sortint del Parlament vam tornar a anar a la Ciutatella. Va ser allà on vam dinar. Un cop vam haver dinat vam jugar a fet i amagar per allà. Vam tenir poca estona perquè volíem anar al Castell de Montjuïc.

Estàvem esperant l'autobús fins que, per fi, es va presentar i el conductor ens va dir que havien tallat molts carrers, que els estudiants universitaris estaven fent una vaga i que ens hi podríem passar una bona estona per arribar-hi. Aleshores, els mestres varen decidir d'anar a fer un volt per Barcelona. Vam acabar anant a la plaça de les Moreres, on per casualitat ens vam trobar una de les arqueòlogues que havia fet excavacions en aquella plaça i ens va explicar que allà hi van enterrar els soldats que van lluitar per Catalunya. Després, vàrem tornar a l'escola.

Alumnes de 6è, Migdia

Al·lucinant Cosmocaixa

Dijous 5 d'octubre tota la primària vam anar a Barcelona. El matí, al Cosmocaixa. Primer, els de Cicle Mitjà i Superior vam anar al Planetari, on vam veure i ens van explicar coses sobre els eclipsis, el planetes i l'Univers en General. El Cicle Inicial, van fer el mateix però al Planetari bombolla. Llavors, al "Bosc Inundat", que és una reproducció de l'Amazones; on vam veure bastants animals com termites, taràntules, piranyes, granotes, serps, formigues i els seus formiguers... Després va venir la visita al "mur geològic", on vam poder observar els diferents tipus de terra. Una mica més tard, la sala de les exposicions temporals, que era no hi havia tantes coses de l'Einstein; i, finalment, vam anar a la "sala de la matèria" on es podia experimentar i tocar-ho tot. Va ser una de les sales que ens va agradar més a tots, perquè podíem tocar moltes coses... A la sortida, hi havia un "Einstein" fet de cera i a tamany natural, semblava de veritat. Ens va agradar molt a tots.

*Marc Bofill, Clara Muñoz, Clàudia Padrosa i Mar Rimbau
5è, Annexa*

Any d'eleccions

Aquest primer trimestre hi ha hagut moltes eleccions: eleccions al Parlament de Catalunya, als Consells Escolars i també per escollir els representants dels mestres i professors.

Quan es va a votar s'ha de posar la papereta amb el nom del que es vol votar dins de l'urna, que és com una capsa transparent.

Alumnes de 3r, Migdia

Gerard Alsina. 3r, Migdia

Anem d'excursió a l'Onyar

A l'excursió vam fer una cabana i vam aprendre coses dels porcs senglars. Vam fer un joc de tres en tres per recollir plantes del bosc i del camí. També vam construir un pont amb un tronc, i vam veure el riu ple de fulles.

*Idoia Solà
2n, Migdia*

Papageno i companyia

El dia 14 de novembre els nens i nenes del cicle mitjà vàrem anar a l'Auditori Narcís de Carreres a veure una òpera de Johann Wolfgang Amadeus Mozart, "La Flauta Màgica". Hi havia un grup de músics, Armonia de cambra, que deien que venien del segle XVIII, tots menys un, el que tocava el contrabaix que venia del segle XXI. Hi havia 2 clarinets, 2 oboes, 2 fagots, 2 trompes i 1 contrabaix. El protagonista d'aquesta obra, en Papageno era un buscador d'ocells, però volia buscar una xicota i els músics l'ajudaven a trobar-la. Varen tocar: les Bodes de Figaro, Don Giovanni (que tenia 1.103 nòvies), Cossi fan Tutti i finalment, La Flauta Màgica, en cada peça sortia una noia per veure si li agradava a en Papageno.

Al final, entre tots cantàvem aquesta cançó per ajudar en Papageno a trobar la Papagena:

Quina cosa més maca,
quina dansa saltant.

Tralalalalala,
tralalalalala.

No n'havia ballada
mai cap de semblant.

Tralalalalala,
tralalalalala.

(bis)

Alumnes de 3r, Migdia

Lali Brugada. 3r, Migdia

Carta als lectors i lectores

Fa pocs dies van venir a l'Annexa un senyor i una senyora de El Salvador a fer-nos una xerrada. Eren representants de la comunitat Mestres Populars de Segundo Montes. Ens van explicar que al seu país hi havia hagut una guerra. Van venir a Girona a recollir un premi, per la feina que esta fent a la seva comunitat educativa. Ella és l'administradora d'un col·legi i ell és un alcalde.

Ens van demanar que els continuéssim enviant cartes pels nens i nenes de la seva comunitat. També ens van demanar ajut per poder pagar millor als seus mestres i perquè els alumnes poguessin continuar estudiant.

Nosaltres vam escoltar les seves demandes i sabem que la nostra escola participarà en l'ajut. Us demanem que vosaltres feu el mateix.

*Ariadna Casas i Marina Guevara
4t, Annexa*

Estimats Reis d'Orient

Pels nens pobres del Sàhara estem fent una recollida d'aliments: oli, sucre i lleties seques.

A mi em fan molta pena, perquè si no els ajudem patiran molt i es poden morir. A la televisió he vist un anunci que explica que els nens i nenes no haurien de treballar i jo hiestic d'acord.

Vull que al món no hi hagi cap desgràcia i que els països pobres no passin fam, fred ni malalties. Això és tot el que demano pel món, que ho repartiu TOT millor. Espero que ho feu realitat perquè aquest any m'he portat molt bé, encara que alguna vegada no tant.

Adéu i fins l'any que ve. Molts petons!

Antonio Duran. 5è, Montfalgars.

Carta al Sr. Roche

Benvolgut senyor Roche:

El passat dissabte dia 9 vam anar a jugar un partit de futbol a Sant Feliu de Guíxols. Ens va arbitrar un àrbitre i, sincerament, no semblava que en sabés gaire de normes de futbol. Ja sé que tothom es pot equivocar però ell es va passar; va estar tot el partit incordiant i així no es pot jugar. Nosaltres som nens, no pas professionals,

i només volem jugar a futbol per aprendre i passar-ho bé, i no és el primer partit. Jo l'únic que demano és que els arbitres ho facin bé que a mi m'agrada el futbol. Cordialment

Adrià Plazas. 6è, Bruguera

Agraïment als estants de fires

Un any més per participar de les Festes de Girona hem anat a visitar el Certàmen. Al llarg de la visita també hem fet un treball i hem pujat a les fires.

Quina sorpresa vam tenir! Quan buscavem la informació que ens demanaven la casa Darnés ens va convidar a un refrigeri ja que en som clients. Ens va anar d'allò més bé!

A l'arribar a l'escola hem fet aquesta carta d'agraïment al Director d'aquesta empresa. Des de la bústia de la revista aprofitem de donar-li una vegada més les gràcies juntament amb tots els estants que també ens van ajudar a fer el nostre treball. Gràcies!

*Eduard Corredor, Felisa Gavilan,
Mohamed Gaougaou i Quim Pareja.
Font de l'Abella*

Cartes a l'alcalde

Benvolguda, Alcaldessa

A la nit quasi tothom està dormint. Potser alguns nois o noies queden per anar a fer

un vol de nit, anar a sopar...

A mi tot això em sembla molt bé, que tots es diverteixin, però haurien de vigilar una mica perquè comencen a cridar pel carrer i molesten molt a la gent que dormen. Primer són ells els que haurien de vigilar. Si no compleixen m'agradaria que la policia els avisés.

Ens agradaria que ho solucionéssim. Gràcies.

Marina Planellas. 5è, Verd

Estimada alcaldessa,
M'agradaria que es construïssin més places de pàrquing públic pels ciutadans de Girona i que els preus fossin més baixos.

Emma Clilverd Maymó. 5è, Verd

Senyora Alcaldessa:

Li agraeixo molt que s'hagi posat prohibit fumar a molts bars. Allà no s'hi podia entrar de la pudor de fum i els pobres no fumadors era com si fumessin.

Ara li vull demanar una cosa: si pot posar més pàrquing a l'estació de la RENFE. Li ho agrairia. Moltes gràcies. Adéu.

Paula Aguado. 5è, Verd

Hola. Bon dia Anna Pagans

Sóc l'Elisabet Barroso i m'agrada molt viure a Girona. Però trobo que hi ha poques places. Proposo que poseu més places públiques a les quals s'hi pogués jugar a bàsquet, a ping-pong, gronxar-se...

Moltes gràcies.

Elisabet Barroso. 5è, Verd

Maria Estiu. 3r, Migdia

La interculturalitat als barris

Hem volgut fer uns recorreguts i posar la nostra mirada als voltants de les escoles. Hem vist botigues i vestits diferents, de molts colors. Hem sentir pels carrer veus i parles diferents.

La gent es troba i fan equips esportius, celebren festes noves. Aquesta interculturalitat la vivim plenament a l'escola amb els nostres companys i amics. Us deixem una petita mostra.

La immigració al nostre barri

Al llarg d'uns quants dies, un equip de treball hem anat observant l'entorn del barri de l'Annexa per veure com està la qüestió de la immigració i si es nota el seu efecte i presència en la vida general del barri.

Hem comprovat que al carrer del Carme és un lloc força transitat per on viu i es desplaça força població nou vinguda. Hi ha trobades freqüents als jardins i zones de passeig de l'Onyar. Hem constatat que hi ha un locutori on, majoritàriament, els usuaris són estrangers. Així mateix, al supermercat Mercadona també notem la presència cada cop més gran d'aquesta clientela.

Anna Coll. 5è, Annexa

A la plaça Vista Alegre també notem l'augment de població juvenil llatinoamericana que utilitza les pistes de futbol i bàsquet per fer les seves trobades i jugar. Hem sabut que, també al carrer del Carme, enfront la plaça del mercat, hi ha la seu de Metges del món; lloc on els metges voluntaris fan la seva tasca humanitària i d'atenció a la població majoritàriament immigrant. Prop de la nostra escola, entre el passatge dels Picapedrers i la plaça Vista Alegre hi ha el Centre Cívic del barri. Organitza l'activitat de Centre Obert, on ofereixen un horari d'atenció i suport educatiu a l'alumnat immigrant o mancat de recursos. Forma part d'un programa de cohesió social.

A l'Annexa, actualment, la majoria de les incorporacions són

d'alumnat centreamericà i de l'Europa de l'Est. Hem constatat la disminució d'alumnat de procedència magrebí i sud saharià, més nombrosa anys enrere.

Martí Pla, Oriol Bassols, Guillem Làzaro i Guillem Muné. 6è, Annexa

El Centre Cívic

El Centre Cívic Pla de Palau està situat en el carrer Saragossa, 27 de la nostra ciutat. Organitzen moltes activitats dirigides a la ciutadania i sovint especialment a la gent nouvinguda.

Recentment han fet un curs de cuina casolana que ha estat tot un èxit... Han cuinat diversos plats típics de diferents països com Rússia, Romania, Marroc... amb els corresponents cuiners nadius. La cuinera de Rússia es diu Irina Khavaeva, i els ha ensenyat a fer plats com el "varéniki" on els ingredients principals han estat llet, farina, ou, sal i per el farciment, mató, sal i ou.

Els immigrants de Romania han elaborat plats com el "chorba" i els ingredients principals han estat: aigua, pastanaga, ceba, carn de porc, ou, iogurt, arròs, sal i pebre.

La cuinera marroquina es diu Fariola Hashas i els ha ensenyat a fer el típic "couscous", on els ingredients són: vedella, cebes, tomàquets, cols, naps, pastanagues, albergínies, safrà, julivert, couscous, aigua, sal, ...

També deixen els locals per fer reunions o el que calgui. En aquest mateix centre s'organitzen cursos de tota mena (Informàtica, plàstica...)

Al costat del centre cívic trobem la biblioteca Ernest Lluc. No fan massa activitats adreçades als immigrants tot i que cada vegada n'estan més conscienciats i ara estan preparant activitats adreçades sobretot a la diversitat lingüística.

Miquel Pujol, Amal Hartiti, Mireia Bach-Esteve, Nora Pibernat Cicle Superior, Verd.

Santa Eugènia

Al nostre barri de Santa Eugènia, a les places hi ha molta gent diferent. Quan vaig a la plaça que popularment diem plaça del «barco», veig sobretot dones i nens de diferents cultures.

Mentre que els nens juguen, les mares estan assegudes als bancs xerrant de les seves coses. Unes porten vestits llargs i vistosos diferents als nostres, plens de colors, aquestes solen ser de raça negra. I els dissabtes encara porten uns vestits més elegants, perquè és el seu dia de festa.

També hi ha altres dones que porten vestits més sobris, foscos i sense gaire color i es cobreixen el cap amb mocadors, solen ser magrebines.

Normalment no es barregen unes amb altres, en canvi els nens juguen plegats.

Ens hem fixat també que hi ha unes altres dones que no es diferencien gaire de les nostres mares pels vestits però si pel color de la pell i la seva dolça manera de parlar l'espanyol, són sudamericanes.

Així és el que veiem a les places i carrers, quan els homes encara són a la feina i fa bo. Als carrers dels nostre barri també hi ha botigues d'immigrants.

Hem vist carnisseries marroquines, botigues de queviures senegalesos, de roba xinesa i una fleca regentada per immigrants. A vegades se'm fa estrany passejar pels carrers i places del nostre barri, sentir tants sons d'idiomes diferents als nostres, i veure tanta varietat de vestimenta.

Ens va picar la curiositat per saber-ne més coses sobre els nouvinguts i amb l'Irina i la Mar, unes companyes, vàrem anar al Centre Cívic «Can Ninetes» de Sta. Eugènia a demanar informació sobre la immigració que està arribant al nostre barri. Volíem saber què fa la gent nouvinguda, perquè sabíem que un dels llocs on acostumen a anar primer és als Centres Cívics perquè és allà on els poden orientar i ajudar a moure's en aquesta nova societat on s'han d'integrar.

La Myrte, que és l'assistenta social, ens va dir que tenien sovint necessitats socioeconòmiques i que hi havia diferents tipus d'ajuda. En cas dels joves hi ha programes com «fem feina» on se'ls ajuda a formar-se i trobar feina.

També hi ha associacions diverses, sovint els immigrants s'ajunten pel seu país d'origen.

Per exemple: la Medina Gounasse que agrupa gent del nord d'Àfrica o l'associació andina on hi ha unes 100 persones associades de procedència llatinoamericana.

Depèn de la situació en que es troben al país, si només tenen permís de residència és difícil que trobin lloc de treball. Si tenen permís de treball ho tenen millor, però tot i així sovint acaben fent les feines més dures.

Marta Muñoz. 5è, Montfalgars

La botiga d'Intermón

Aquest passat diumenge vaig anar a parlar amb l'Helena Tremuls (responsable de la botiga de IO de Girona). La botiga d'Intermón Oxfam està situada a la Plaça del Vi, fa quatre anys que està oberta i hi treballen 21 voluntaris i venen productes: de regal, capsetes de fusta, figuretes fetes a mà, cafè, xocolata. . .

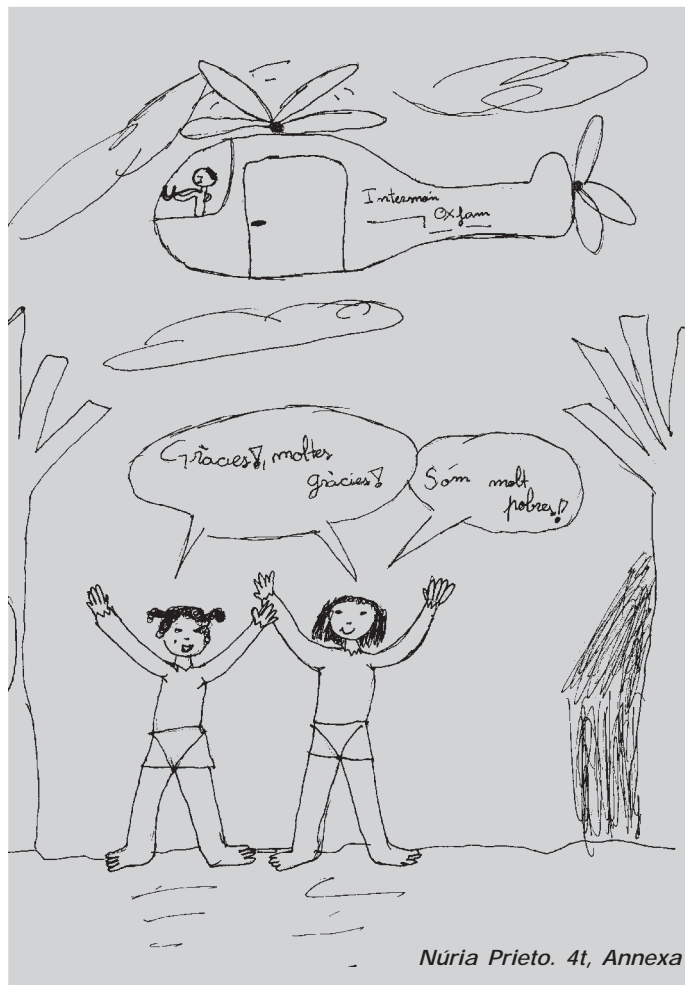
Tots aquests productes són de comerç just. El comerç just és una estratègia de reducció de pobresa i de desenvolupament sostenible. El seu objectiu és facilitar l'accés dels productors pobres al mercat en condicions òptimes. Doncs aquesta botiga ven productes que ha comprat a la gent de països pobres.

A més el comerç just també té una sèrie de criteris: els seus productes no estan fets mai per nens, els treballadors reben un salari just per mantenir una vida digna, donen els mateixos salaris per homes i dones i la producció és respectuosa amb el medi ambient.

Intermón Oxfam treballa amb uns 57 grups de petits productors a 26 països diferents!!!

Hi ha 34 botigues repartides per tot Espanya.

Guillem Barbacil. 6è, Bruquera

Núria Prieto. 4t, Annexa

Visitem el Centre Cívic Pla de Palau

El Centre Cívic Pla de Palau absorbeix un sector molt ampli de la ciutat: Eixampla, Palau, Montilivi, Avellaneda -Torres de Palau, Girona II, Torre Rafaela, Plaça Josep Irla i Bosch, Mas Jardí, Pugvistós. La zona de més influència és Palau, Montilivi i Eixample. El Centre Cívic està situat molt a la vora de la nostra escola i està al costat de la Biblioteca Ernest Lluch, ambdós edificis són molt freqüentats pels nostres alumnes. En realitat, aquest dos equipaments han donat una nova fisonomia al barri que sens dubte fomentaran l'associacionisme entre els veïns. La filosofia dels centres cívics és la de facilitar la cohesió social, promoció de les relacions socials, la participació de col·lectius i individus en les diferents iniciatives. Intercanviar cultura, experiència ... En definitiva, no és res més que un gran lloc de trobada on tothom pot relacionar-se amb tothom.

El senyor Pere Madrenys, director del centre Cívic, ens ha facilitat informació de les diferents activitats que s'ofereixen al col·lectiu d'immigrants: cuines del món, seria potser l'activitat més lúdica i que permet conèixer costums i nous menjars i aliments. Cursos de català també és una activitat adreçada al col·lectiu d'immigrants. Tan els tallers com els cursos són activitats obertes a tot el barri.

A la nostra escola el col·lectiu d'immigrants no és massa nombrós i això fa que sigui relativament fàcil la seva integració. Hi ha una bona representació de comunitats de països de l'est. També tenim immigració procedent de Centre Amèrica i Amèrica del Sud. La immigració procedent de L'Àfrica sembla que està més estancada. També tenim una família iraniana. Aquest col·lectius són perfectament assumibles per la comunitat escolar del Migdia i donen una interessant riquesa cultural a la nostra escola.

Alumnes de 6è. Migdia

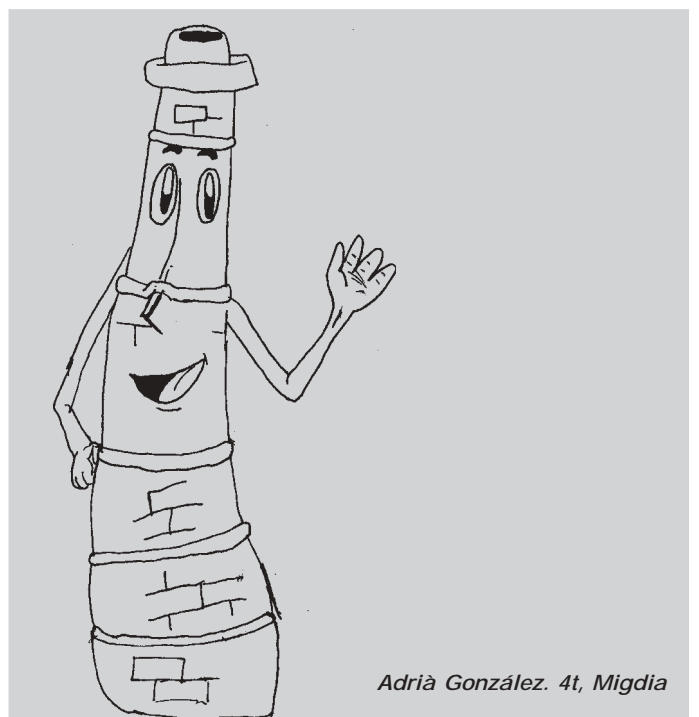
Juan Luis Monterrosa. 6è, Montfalgars

Sara Duran. 5è, Montfalgars

Sabina Mèrida. 3r, Montfalgars

Adrià González. 4t, Migdia

Gemma Valeri, Responsable de l'

Adrià Plazas. 6è, Bruguera

L'equip de reporters de "El Tarlà" vam anar a entrevistar a Gemma Valeri, al seu lloc de treball, "L'Estació espai jove" de Girona, al començament del Parc Central. Ens va atendre molt amablement i contenta que des de les escoles ens interesséssim per temes relacionats amb la solidaritat. Ella és responsable de la Coordinadora d'ONG solidàries de les comarques gironines i de l'Alt Maresme.

Des de quan és la coordinadora de la Coordinadora d'ONG solidàries?

Fa un any, des del gener de 2006. Abans vaig portar el Centre de Recursos de la Coordinadora durant un parell d'anys, i anteriorment, treballava en una ONG que és de la Coordinadora que es diu GRAM

Per què va decidir entrar en una ONG?

Doncs, perquè sempre he tingut inquietuds i uns valors molt clars. Aquests em van portar a treballar voluntàriament per fer un món més

just i per a mi, la manera de fer-ho més fàcil i clara i que ja està organitzada, són les ONG.

És fàcil entrar en una organització d'aquest tipus, o bé es demanen requisits com ara: edat, estudis...?

Això depèn de cada organització però normalment s'hi pot participar activament a partir dels 18 anys ja tens la majoria d'edat i no necessites autoritzacions per fer segons quines coses, com per exemple sortir del país per prendre part en una activitat solidària a l'estranger. Ara bé, per participar a les activitats organitzades per les ONG ho pot fer qualsevol persona, de qualsevol edat i de qualsevol lloc. Creiem

En què consisteix la seva feina?

La meua feina és una mica complicada d'explicar, perquè consisteix d'una banda en coordinar l'equip de treball que hi ha al Cedre, el Centre de Recursos de la Coordinadora. D'altra banda també es tracta de coordinar les diferents iniciatives de les entitats, que en aquests moments n'hi ha unes noranta a les comarques gironines, de les quals unes setanta formen part de la coordinadora. A més a més, faig el paper d'interlocutora, entre diferents organismes i les entitats, i actualment, ens estem coordinant amb les coordinadores de Lleida, de Tarragona i de Barcelona.

Cobra per fer-la?

Sí, actualment sí.

Quina carrera universitària ha fet?

Educació Social i Magisteri, però aquesta feina es pot fer també amb altres carreres.

Ha après moltes coses?

Cada dia n'aprenc moltíssimes. Porto una activitat molt intensa i sovint quan vaig a dormir estic molt cansada però conscient que he après moltes coses.

"Creiem més en la militància i el voluntariat"

Li agrada la seva feina? Per què?

M'agrada moltíssim, sí, m'encanta. És una feina de molta responsabilitat. És una feina dinàmica, ara estàs aquí però has d'anar a una reunió allà o a un acte en un altre lloc. Implica molt d'esforç personal, però no podria deixar de fer-la. Si deixés de treballar de coordinadora continuaria vinculada a les seves entitats de manera voluntària.

Per què l'entitat es diu «de les comarques gironines i de l'Alt Maresme»?

Perquè totes les ONG són de les comarques de Girona i Alt Maresme. Sempre hi ha hagut molt d'intercanvi.

Fa molt de temps que hi és l'organització? Quan i on va néixer?

L'organització va néixer el 1994, quan es reclamava a les institucions públiques el 0'7% del seu pressupost per destinar-lo a cooperació per a altres països. Oficialment, es va constituir el 1996. Des de llavors sempre s'ha anat treballant i ampliant objectius.

Quins objectius té la Coordinadora?

Té objectius a diferents nivells. El principal és contribuir a construir una societat més justa i un món més solidari. És l'objectiu més transversal ja que és el que volen aconseguir moltes de les nostres entitats. Un objectiu de treball a més curt termini és el de poder arribar a coordinar molt bé les iniciatives de totes les entitats. Com que n'hi ha moltes i els temes que treballem són força diferents, és una qüestió força complexa.

Què és això del codi ètic?

El codi ètic es un escrit on hi ha expressades unes idees amb les quals tu has d'estar d'acord per poder formar part de la coordinadora. Vindria a ser a una mena de descripció d'ètica que tu seguiràs, segueixes i hi estàs d'acord sobre la qual treballar.

Com funcioneu quotidianament? Com us comuniquen amb les ONG de la coordinadora?

Mireu, un cop al mes tenim la reunió mensual, que és una assemblea en el qual vénen totes les entitats de la coordinadora que poden. Allà és on es treballen temes i es prenen decisions. A més a més cada quinze dies hi ha una reunió del secretariat de la coordinadora, que és un grup d'unes quantes persones de l'assemblea que decideixen fer un seguiment més acurat de tots els temes. Continuament ens comuniquen per correu electrònic, i telefònicament.

Col·laboren les institucions i el govern?

Cada vegada més. A més, curiosament en el tema de la solidaritat, primer s'ha organitzat la ciutadania, la gent. Primer s'han creat les ONG i les associacions i després s'han organitzat les institucions, d'acord? Com que ha passat d'aquesta manera, moltes vegades les institucions demanen assessorament a persones i entitats per tal de poder fer la seva feina, tot això implica una relació continuada.

Troba que la gent d'avui dia és poc o molt solidària?

Nosaltres vàrem portar a terme una campanya per promoure la participació dels joves a les entitats de solidaritat, això ho hem parlat molt. Creiem que la gent és solidària, però entenem que a la societat d'avui dia ens venen uns valors molt superficials que promouen poc el compromís social i molt el viure d'una manera fàcil i poc "entregada". Això fa difícil que la

La Coordinadora d'ONG solidàries

Ferran Bosch. 6è, Verd

gent s'apunti a la solidaritat, és més fàcil el cap de setmana: sortir, anar al cinema... que organitzar una xerrada sobre el "comerç just". Això vol dir que t'has d'esforçar, i és clar, molta gent prefereix el que et posen a l'abast de manera fàcil. Però encara creiem que la gent és solidària. A les comarques gironines n'hi ha moltes persones que ho són.

Quin és el seu àmbit d'actuació?

La coordinadora treballa temes de Pau i desarmament o antimilitarisme. Cultura de la Pau i Educació per la Pau. Drets Humans i per l'acompliment dels drets humans. Cooperació i codesenvolupament amb els altres països. Pretenem reduir les desigualtats entre els països del nord i els del sud, amb totes les implicacions que això té. També treballem la immigració i la interculturalitat, que nosaltres entenem que són unes conseqüències d'aquestes desigualtats. Treballem la tasca voluntària a les comarques gironines. També comencem a treballar el "pla món" perquè és conseqüència d'aquestes desigualtats socials que hi ha tan acusades. També de manera transversal sempre treballem la igualtat de gènere.

Amb quins països actuen o tenen convenis?

Nosaltres directament no treballem amb cap país en concret. Treballem per les entitats que hi ha aquí, i aquestes treballen per multitud de països, sobretot Nicaragua (les comarques gironines han tingut molta relació i intercanvis), per exemple Girona té un agermanament amb Bluefields. També amb llatino-amèrica i darrerament s'està treballant amb Àfrica: Moçambic, Gàmbia, Zanzíbar, Mali, Marroc (Sàhara, els campaments sahrui), el Kinduf,

Algèria... També hi ha projectes a Filipines... bé, a molts països.

Hi ha moltes ONG en aquesta coordinadora? Quantes?

En total n'hi ha unes 90, però que formin part de la gironina n'hi ha una setantena.

Quantes ONG tenen representació aquí a Girona ciutat?

Ui! A Girona ciutat n'hi ha moltes, ara dir-vos el número exacte em costaria, aproximadament entre vint i trenta.

Quin paper creu que juga la Coordinadora en la nostra societat?

La coordinadora el que fa es donar informació i en servei de préstec té recursos i materials pedagògics. Tenim una biblioteca amb llibres dels temes que treballem, tenim també DVDteca i altres recursos pedagògics. Fem dinàmiques de solidaritat a centres educatius. Hi ha molts professors que volen parlar de temes de la pau, solidaritat i nosaltres els ajudem o anem als centres a explicar-ho.

Les tasques de la coordinadora de gestionar temes socials genera conflictes? De quins tipus? (Ex. l'anunci a TV3...)

No ens porta cap problema, al contrari, la gent ens sol ajudar molt. L'anunci de TV3, no sabem ben bé què ha passat. No és el mateix el de la televisió que el de la ràdio. Vam fer un anunci per promoure la participació dels joves a les entitats, i la persona que ens va fer l'anunci, que és d'una de les entitats, en Pep Caballé, que ha fet molts documentals, va dir que en trenta segons és molt difícil cridar l'atenció. Va agafar un text que és una mica especial, un text que impacta molt. El més important de l'anunci era que aquest text servia per entendre que el que havien de fer els joves era aixecar-se, moure's i sortir al carrer per transformar la societat. I TV3 no ho ha entès bé. En principi va generar un conflicte i ara ens ha sortit millor i tot. Perquè ara l'anunci el veuen per tot Catalunya, no només a comarques gironines, i a Espanya i tot el món. El passen per TV1 i estem rebent correus electrònics de suport de tot arreu. Reivindiquem coses que a vegades costa una mica d'entendre: una societat més justa, reducció de les desigualtats socials... Nosaltres som pacifistes i si generem conflictes és per crear canvi, i no conflictes bèl·lics i violents.

Per què és important la participació dels joves a les ONG?

A les comarques gironines sempre hi ha hagut tradició de fer tot tipus d'associacions: solidàries, culturals, lúdiques, esportives... Hi ha doncs una gran varietat. El problema del relleu generacional el tenim totes les entitats. Els joves poden heretar el capital d'experiència

i ampliar-lo. És una manera de participar de la nostra societat que els joves no coneixen. Ens estem convertint en consumidors, no ens deixen espais on poder participar de manera activa, dir la nostra, fer, crear i les ONG són un espai on poder fer això. Per tant, seria molt bonic que els joves hi participessin.

"Nosaltres vàrem portar a terme una campanya per promoure la participació dels joves a les entitats de solidaritat"

Els nens i nenes també podem participar en les ONG? Com?

La manera de participar els nens i les nenes és mitjançant les activitats. Per exemple: la festa de la solidaritat (a la primavera, al Parc Central), la festa del comerç just. Les festes és la part més divertida. També es fan xerrades, cinefòrum i coses diverses obertes a tothom. Hi ha alguna entitat que té delegació juvenil. També podeu participar amb els vostres pares i podeu anar a les reunions de treball...

Penses que hem deixat alguna qüestió que seria interessant comentar?

No sé, hem parlat de moltes coses i hem fet una bona repassada. Home, potser si que és una causa pendent, que les ONG hauríem d'estar més vinculades a les escoles. Segur que a l'escola es treballen els temes actuals (per exemple el Tsunami...) però es podria fer de manera més dinàmica i solidària, convidant a fer una xerrada a una persona entesa en el tema. Incloure tota la informació solidària a l'escola...

Adrià González. 4t, Migdia

Les Organitzacions No Governamentals (ONG)

Hem intentat aportar un mínim de coneixement del que signifiquen aquestes organitzacions; també hem investigat els seus orígens, així com procurar fer-ne ressò

de les més significatives. I, si era possible, aprofundir amb algunes de les que tenen presència física, com a entitat, en la nostra ciutat.

ONG

La funció d'una ONG és ajudar als col·lectius i països necessitats donant-los: menjar, diners, material d'higiene i joguines pels nens petits. I els ensenyen a cultivar la terra, fer pous d'aigua, també els proporcionen hospitals portàtils o bé en construeixen de nous...

Les ONG també fan publicitat per apadrinar nens i nenes i ajudar-los a tenir una vida millor. També moltes ONG el que fan es demanar ajuda als nens i nenes de les escoles perquè portin llibres, llapis, material escolar, sabó, menjar envasat... També hi ha ONG especialitzades en acudir a llocs on s'ha produït una catàstrofe natural (tsunamis, terratrèmols, inundacions, huracans...) Totes aquestes tasques les fan de manera desinteressada. Únicament demanant a la gent col·laboració de tot tipus, tant econòmica com material.

Maria Reyes i Berta Eudaldo. 6è, Verd

Patricia Martín. 6è, Bruguera

Intermón Oxfam

Hem visitat la pàgina electrònica d'aquesta ONG (www.intermonoxfam.org) i ens ha sorprès trobar-hi aquest comunicat: "El 2006 commemorarem el 50 aniversari de la Fundació de Intermón Oxfam perquè volem agrair l'esforç de tots els quals ho han fet possible. Des del 1956 fins als nostres dies hem recorregut un llarg camí, sempre marcat per la nostra vocació de contribuir a formar un món més just i sense pobresa on totes les persones puguin viure dignament i gaudir dels seus drets socials i econòmics.

Perquè som, des d'un inici... persones com tu, que creiem en la justícia, la solidaritat i la pau i treballem per a canviar el món. Per a això, actuem d'una manera integral: cooperem en més de 500

Bouchra Bouzabra. 3r, Montfalgars

de països d'Àfrica, Amèrica i Àsia, en emergències, vam fomentar el comerç just i promovem campanyes de sensibilització i mobilització social. Sumem el nostre esforç al de les altres 13 ONG d'Oxfam Internacional per a aconseguir una millor eficàcia en la nostra tasca de combatre la pobresa i la injustícia.

En mig segle de vida no només hem estat testimonis de la història sinó que també hem contribuït a canviar petites històries quotidianes. Hem crescut, així com el món ha crescut en habitants, així com la solidaritat ha crescut en partidaris. Hem canviat la nostra manera de cooperar amb els més desfavorits, evolucionant perquè la nostra labor beneficiï cada vegada a més persones. Ens sentim orgullosos d'aquests 50 anys de caminada i de les fites que, any rere any, hem anat sumant.

1956-1964: De les missions a la realitat de la pobresa. El 11 d'agost de 1956 neix el Secretariat de Missions i Propaganda de la Companyia de Jesús, al servei dels missioners enviats a Bolívia, el Paraguai i l'Índia. Encara que al principi els projectes d'ajuda eren de caràcter religiós i assistencial, al final d'aquest període, la institució realitza un canvi d'orientació. Es prioritza la tasca de suport econòmic i social a les poblacions del Sud.

1965-1972: l'Àfrica en l'horitzó. La institució segueix sent de caràcter assistencial, encara que amb un clar enfocament cap a la denúncia i la defensa de la justícia. Es comença a treballar a l'Àfrica i en projectes d'educació formal, principalment. Es canvia el nom a Missió i Desenvolupament, ja que «La missió no pot oblidar en cap moment el desenvolupament».

1973-1986: De 'Missió i Desenvolupament' a Fundació Intermón. La filosofia de treball canvia buscant que els beneficiaris participin directament en el seu propi desenvolupament. Els projectes en els quals es treballa donen prioritat a la promoció indígena, l'educació popular i la salut, i es potencia el treball amb altres ONG. Missió i Desenvolupament canvia el seu nom pel d'Intermón, perdent la seva filiació religiosa i

convertint-se en una fundació independent.

1987-1996: L'expansió. Intermón expandeix la seva actuació i treballa ara a 28 països de tres continents. S'obren seus a altres ciutats del territori espanyol, i s'impulsen les accions educatives i campanyes temàtiques de mobilització i sensibilització. A l'any 1992 es comença a treballar en l'àmbit del comerç just, amb projectes sobre el terreny i botigues per comercialitzar aquests productes.

1997-2006: La globalització: D'Intermón a Intermón Oxfam. Intermón s'uneix a Oxfam Internacional, i durant aquests anys, creixen les seves actuacions en l'àmbit de l'ajuda humanitària, i de les campanyes globals de mobilització social. Gràcies als 240.000 socis/sòcies i col·laboradors d'Intermón Oxfam, aquest 2006 commemorarem el nostre 50 aniversari."

La seu social a Girona és a la Plaça del vi, 4.

Guillem Muné, Guillem Lázaro, Oriol Bassols i Martí Pla. 6è, Annexa

La Creu Roja

La Creu Roja va néixer al 1859, quan un home anomenat Henry Dunant va veure, que a la batalla de Solferino tots els ferits quedaven sense medicaments. Va aparèixer així la idea de fer Societats de Socors en una guerra o en un desastre.

Actualment la Creu Roja s'ocupa de la cooperació internacional com un dels eixos de la seva activitat a Catalunya i un dels components principals de la seva identitat. Aquest 2006, Intermón Oxfam, juntament amb alguns grans projectes de treball relacionats amb el Desenvolupament institucional: Ajudar a enfortir les Societats Nacionals del Moviment Internacionals de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja perquè aquestes puguin complir millor el seu projecte humanitari.

Amb la cooperació per al desenvolupament, pretén reduir la pobresa i el risc de treball per augmentar les capacitats a llarg plaç i així aconseguir societats més justes i equitatives i ajudar amb això a aconseguir la pau i prevenir els desastres.

La Creu Roja es marca com a objectius:

· Millorar, com més bé millor, la vida de les persones i pobles en perill.

- Ensenyar-nos els valors humans i millorar el respecte per la gent.
- Reforçar les Societats Nacionals de la Creu Roja i la Mitja Lluna perquè puguin realitzar millor els seus propòsits.
- Incrementar la consciència solidària de la gent catalana sobre la realitat de les necessitats internacionals.

El sectors d'activitat on estan més centrats és en: Desenvolupament rural i productiu. Sanejament i accés a l'aigua potable. Salut. Dona i desenvolupament i Educació

A Girona tenen la seu a darrera de la meua escola, tenen moltes ambulàncies i s'ocupen dels ferits en el accidents de trànsit, també d'ajuden a l'acollida d'immigrants i molts altres temes socials.

Arnau Estebanell. 6è, Bruguera

GRAMC

El nostre grup de treball ha volgut visitar el GRAMC (Grups de Recerca i Actuació amb Minories Culturals i treballadors estrangers).

Ens hem entrevistat amb la Bet Iglesias, coordinadora d'aquest grup, a la Plaça Lluís Companys, 12. Aquests grups de recerca varen nèixer l'any 1989 per respondre a les necessitats d'atendre i acollir als inmigrants. La Integració d'aquests nou grups no es gens fàcil, sovint no parlen el nostre idioma, no coneixen les nostres costums culturals... la seva formació laboral és molt bàsica o inexistents. La reflexió que ens ha fet la Bet ha estat interessant en tant que ens ha apropat al món d'aquestes persones. Poder pensar què representa arribar a un país on no hi tenim arrels familiars... amics de l'escola, avis, festes i costums pròpies.

Els objectius del GRAM són acollir, sensibilitzar i formar; Acullir per atendre les seves necessitats físiques, emocionals, de salut i d'habitatge. Conèixer els seus interessos i possibilitats laborals. Programes d'integració i acollida lingüística. La integració laboral només va dirigida a les dones. El GRAM és una entitat independent subvencionada per diferents estaments: Generalitat, Asumptes Socials, Immigració, Aportacions de Caixes, Diputacions, socis, etc.

El grup de Girona treballa conjuntament amb el de Barcelona i en total disposen de 100 treballadors, 10 voluntaris i 152 socis.

Si fa 10 anys el país més representatiu, a les nostres comarques, era Gàmbia la representació ha anat variant Marroc, Sud Amèrica i Europa de l'est. Ha estat molt interessant, per nosaltres, conèixer les activitats que es fan en aquest centre que està tan a la vora de la nostra escola i nosaltres no coneixiem. Ho valorem molt positivament.

Alumnes de 6è. Migdia

UNICEF

L'UNICEF és una organització que es dedica a defensar els drets de la infància i la joventut. Té influència sobre les autoritats de molts països rics, i li permet obtenir ajudes per afrontar i superar els problemes que tenen els nens i nenes en els països menys desenvolupats.

A l'UNICEF hi col·laboren més de 7.000 de persones per tot el món, que treballen per protegir els

drets dels infants.

En 37 països, els comitès realitzen treballs d'educació i recaptació, per millorar les vides de nens i nenes.

Els ambaixadors que ajuden en aquest treball són més de 300, actors, actrius, músics, atletes i artistes famosos.

Què fan? Ofereixen als nens un millor començament de la vida.

- * S'ofereix una bona atenció mèdica, aigua potable i aliments per una bona nutrició.
- * Ajuden als infants a sobreviure i desenvolupar-se plenament.
- * Distribueixen vacunes contra malalties (paludisme, malària,...) subministren sals rehidratants contra la diarrea...

- * Ajuden a les famílies a protegir els seus nens (contra la poliomielitis, el xarampió, la SIDA, ...).
- * Faciliten que els nens i nenes vagin a l'escola.
- * Garanteixen que tan els nens com les nenes tinguin l'oportunitat d'aprendre. Proporcionant mestres, material i fins i tot tendes de campanya per obtenir aules provisionals.
- * Ajuden a donar protecció, sobretot en situacions d'emergència.
- * Es fan programes informatius orientats a posar fi a l'explotació d'infants en el treball.
- * En situacions de guerra, ajuden els orfes: subministrant aliments, prestació mèdica i espais segurs per aprendre i jugar.

Dades d'interès

11 milions de nens i nenes moren anualment abans de complir els 5 anys.

Dels 4,2 milions d'adults infectats per la SIDA, la meitat eren joves d'entre 15 i 24 anys.

Uns 121 milions d'infants en edat escolar de primària no assisteixen a classe, i dels quals 65 milions són noies.

Anualment, més de 500.000 dones moren degut a complicacions en l'embaràs i en el naixement del nadó.

Es calcula que uns 246 milions de nens i nenes són víctimes de treball infantil.

376 milions de nens i nenes caminen més de quinze minuts per arribar a una font d'aigua potable, o una d'aigua impura.

Tenen la seu al c/ La Salle, 20 de Girona.

Pol Pujols. 6è, Verd

EL CeDRe

Què és? És el centre de Recursos per la pau i la solidaritat que ha creat la Coordinadora d'ONG Solidàries, recollint les inquietuds de les entitats que en formen part, per oferir un espai que permeti a col·lectius i individus participar de la dinàmica solidària.

El CeDRe és també la seu de la Coordinadora. Seu i secretaria de la Coordinadora d'ONG Solidàries.

Ofereix serveis d'informació i documentació. Assessorament i suport.

Banc de recursos amb servei de préstec.

Innovació i disseny de noves activitats.

Monitoratge d'activitats per a col·lectius

I està dirigit a tothom que estigui interessat en temes com: Pacifisme, Voluntariats, Drets de les persones, Educació i Solidaritat per la pau, Cooperació... Per tant s'hi poden dirigir per rebre informació

Totes les entitats de la Coordinadora per facilitar la seva tasca diària.

Voluntaria/es que estiguin interessats en col·laborar amb alguna entitat solidària.

Educadors/es que vulguin treballar algun tema propi del Centre.

Cooperants disposats a col·laborar en projectes solidaris pel desenvolupament.

Entitats que vulguin cedir material propi per nodrir el Centre.

Estudiants que vulguin informació i documentació.

Institucions públiques i privades que desitgin assessorament sobre alguna iniciativa sobre els temes esmentats que vulguin emprendre.

*Irina Rodríguez i Mar Quintana
6è, Montfalgars*

Makamaru x Gàmbia

El que us explicaré ara tracta d'una associació d'amics que fan les funcions d'una ONG, però en aquesta agrupació només s'encarreguen de l'educació, és a dir, d'escolaritzar nens de Gàmbia i pagar-los els estudis fins que acaben una carrera.

El grup es va formar en un viatge a aquest país on hi havia gent de diferents llocs d'Espanya. Van anar amb el mateix guia que els va explicar el problema del seu país. Al llarg del viatge van estar parlant entre tots i buscant la manera d'ajudar però no s'acabaven de decidir.

Al cap d'uns quaranta mesos es varen trobar a Madrid en un sopar, ho van discutir i van arribar a un acord: donarien seixanta euros mensuals i material per aquells nens. Aquesta quantitat és la que es necessita per cadascun dels nens pels seus estudis.

Aquesta ajuda depèn de les notes que treuen. Sinó són bones li retiren la beca i la donen a un altre nen. Ja hem vist que les qualificacions són bones perquè ens les han ensenyant. També valoren molt la seva actitud i que no faltin mai a classe. Si es compleixen totes aquestes condicions, continua la col·laboració i les aportacions. També es dediquen, aquells nens, a fer esport. Per exemple un va quedar segon en una cursa a nivell nacional i ha enviat el diploma amb molt d'orgull i content.

Aquesta associació només té cura de l'aspecte educatiu perquè a Gàmbia és el més urgent doncs de menjar ja en tenen. També van fer un pacte amb Xina i els donen arròs, per tant la cultura i escolarització és el que més necessiten.

Ara ja hi ha un nen a qui li van pagar els estudis i aviat acabarà la carrera i treballarà al banc i es guanyarà bé la vida.

Tot això ens demostra que és una manera d'ajudar i que la solidaritat d'aquest grup d'amics ha servit per a resoldre un problema real d'aquest petit país Àfrica. Perquè tots la coneguem, aquesta associació té el nom de: Makamaru x Gàmbia. I la seva feina és importantíssima per tots els nens i nenes d'aquell país.

Guatemala

En Pep en explica coses de Guatemala. Ahir dia 19 d'octubre va venir en Pep, el pare de la Marina i ens va explicar coses de Guatemala. En Pep ha anat aquest país amb una ONG que es dedica a ensenyar a nois i noies d'allà a fer de mestres. Ens va dir que davant de casa seva a Quetzaltenango (però li diuen Xela) hi havia un volcà i cada mitja hora feia una petita explosió i treia fum. A vegades quan es despertava semblava que hagués nevat.

A Guatemala hi ha molts volcans el volcàn de Fuego, el volcàn de agua, el Santiaguito, el Santa Maria.

També ens va explicar els vestits que portaven i els va portar per vestir a la Marina. A baix va el "Corte" i a dalt el "Wulpil" i la "cinta" i a la cintura la Faja". Allà casi totes les dones van vestides així. La Marina estava molt maca.

Per menjar tenen "tortillas", "frijoles" ... Quan la gent viatja agafa un autobusos tot pintats i plens de gent en un seien si hi seuen tres. Quin desastre!. A vegades l'ajudant del xofer va a dalt el sostre amb l'equipatge. Parlen el castellà però hi ha paraules que no volen dir el mateix. També tenen moltes altres llengües. Quan aquí són les nou del matí allà són la una de la matinada.

Hi ha ocells molt grossos amb una cua molt llarga de color verd que es diuen Quetzal.

Abans de marxar ens va donar a cada

un una moneda d'aquest país, unes eren durades i altres platejades.

També ens va explicar que la ciutat de Guatemala s'havia destruït tres vegades, una per inundació, la 2ª per terratrèmol i la 3ª per una tempesta.

Els nens que anaven a l'escola ja arribaven

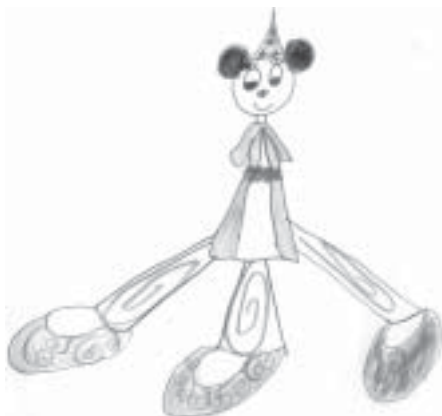
cansats perquè havien de caminar molt i quan sortien havien de treballar. Molts de nens portaven camises del Barça. Ens va agradar molt saber tantes coses d'un altre país.

Els nens i nenes de 3r. Migdia

Les Fires

El divendres vaig anar a les fires i vaig pujar al tren de la bruixa, als cotxes i a moltes coses més. Vaig esmorzar a les fires, i també hi vaig dinar. Després vaig tornar a casa i vaig menjar moltes castanyes.

Afra Angos. 2n, Montfalgars

La tardor

Per la tardor,
cauen les fulles dels arbres,
als bolets
els hi surten barrets,
la pluja i el vent
em fan posar content.
Per la tardor
fa fred i calor.

Dani Fernández. Font de l'Abella

El despertar

Ahir vaig somiar!!!
vaig somiar que el món era net,
que no havien guerres, ni dolor, ni pena...
que no calia l'ajuda de ningú.
però sols era un somni...
Avui he despertat,
he despertat a la realitat,
la vida al món pot millorar, sí,

però cal l'ajuda de tothom
per poder fer els somnis reals.

*Irene Campillo, Modou Saho,
Imad Lahraoui, Tania Masero
Font de l'Abella*

L'aranya

Vaig sovint a la muntanya
perquè hi ha una aranya,
l'aranya a teixir s'afanya
al costat d'un cargol amb banya
i al voltant d'una castanya.
Aquesta aranya, si no s'afanya,
no guanya cap castanya.
La meua amiga aranya
viu dins d'una canya,
que per Nadal li fa de cabanya
i també, de tenda de campanya

Júlia Gómez. 5è, Montfalgars

Desig

Jo voldria tenir moltes coses però no puc desitjar-les totes vull un cotxe, vull una nina, vull una pilota, vull una joguina. Tot això només em fa bé a mi i no està bé que sigui així ha de ser bo per a tothom doncs, desitjo la pau al món!

Yoshua Filgueira. 5è, Montfalgars

La BBO d'objectes

Hi havia una vegada, en un contenidor de Nova York, una cadireta feta per en Rafael Masó, que es podia moure i parlar.

Abans que passessin els escombriaires es va amagar i aconseguí escapar-se.

Al cap d'uns mesos va passar de mà en mà fins arribar a un home que en realitat era un ninot.

Aquell objecte la va portar a un món diferent on tothom eren coses que la gent havia llençat i allí descobrí un joc anomenat bàsquet. Va començar a jugar-hi fins arribar a la BBO (Bàsquet Brutal d'Objectes).

Un cop allà hi va conèixer el seu nou equip "Els angelets Paper". El seu entrenador era un ordinador que es deia Windows i els seus companys la Teula, en Xocolata i en Croqueta.

Anaven arrasant als seus contrincants fins arribar a la final de la lliga examen. Perdien un milió a nou-cents noranta-nou mil noucents noranta nou.

Quan la cadireta va fer un triple i...PIP! Es va acabar el partit però havien guanyat i després del derbi la cadireta va anunciar la seva retirada.

Però va seguir al món dels objectes i va tenir descendents fins que un dia es va morir, però sempre la recordaran com la "Cadireta Jordan".

Lluc Codina. 5è, Verd

Rodolins

Volem que tots els nens del món siguin feliços i riguin molt.

Renée i Laura. 1er, Verd.

Hi ha nens que no tenen menjar i nosaltres els hem d'ajudar.

Berta i Júlia Aguado. 1er, Verd.

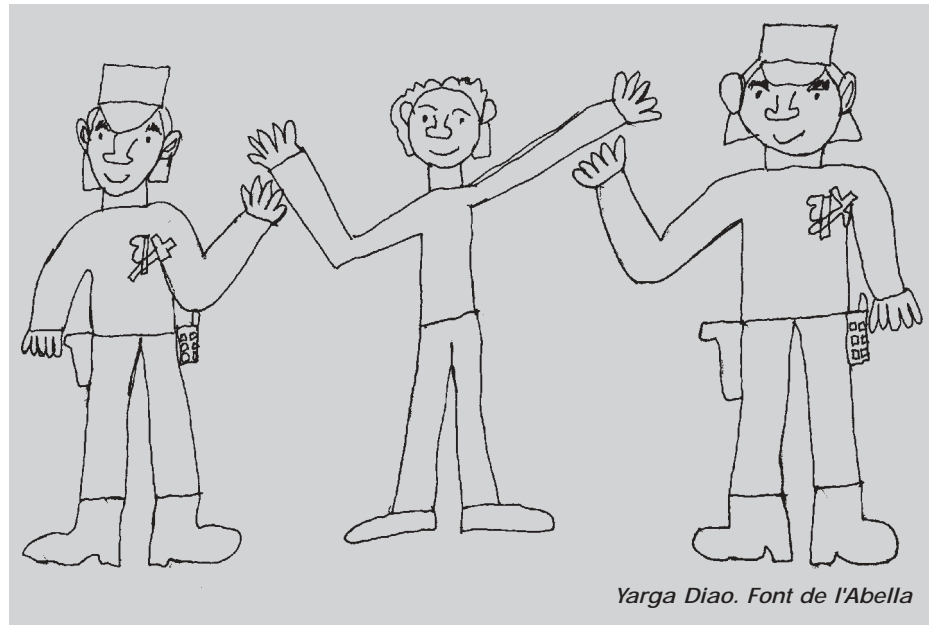
Què puc fer?

Aquest any, per fires, els meus pares, cinquanta euros em van donar. Tots, jo no els vaig gastar, i en total, deu me'n van sobrar. No sabia que fer amb ells, si gastar-los, si guardar-los... Total, que a la mare li vaig preguntar: Amb això, què puc fer? I després d'una estona em va respondre: Ho pots donar a qualsevol ONG. I així ho vaig fer.

Karim Carroum. 6è, Verd

Edgar Caballero. 2n, Montfalgars

Yarga Diao. Font de l'Abella

Laura Aregall. P5, Montfalgars

Les castanyes a les fires

Hola! Us explicarem una història de les quatre castanyes. El primer dia les castanyes van caure d'un arbre i quan es van despertar sense saber on estaven van començar a caminar i van veure una mà gegant. Van entrar en un lloc fosc i calent, era el forn! Allà s'hi van trobar amb altres castanyes. Les nostres amigues castanyes els hi va dir: -Hola! Les altres se les miraven amb cara d'espant. Les altres deien: -"Hello!". Unes quantes deien: -"Bonjour!". Unes quantes van dir: -"&&&!". El que passava és que totes parlaven diferent. Fins que al final les van treure del forn. Quan van sortir es van trobar davant dels seus nassos una porta fosca i hi van entrar. Era "la casa de la por". A dins tot era fosc; hi havia molts esquelets. Van fer un crit tan escandalós que van espantar a totes les formigues i se'n van anar corrent d'aquella casa de por. I quan van sortir, van anar cap a un ratolí que se'l menjava un gat; i es van proposar d'anar-lo a salvar i hi van pujar a sobre. Era "el ratón vacilón"; el van salvar, segons elles. Després van anar cap a una olla, segons elles per salvar als nens; van aconseguir-ho. I un home pobre les va trobar i se les va menjar. Quan estaven per la tràquea van dir: -Val més salvar una vida que no pas la nostra imaginació!

Marc Bofill, Clàudia Padrosa, Clara Muñoz i Mar Rimbau. 5è, Annexa

Els Planetes juganers

Molt lluny d'aquí hi havien dos nenes i una mare i un pare que se'n van anar de viatge a París.

I les nenes, com que els pares van tardar tant, van decidir anar a l'espai. Van fer molts amics i amigues i també amics que eren marcians. I van fer una festa, que era un partit de bàsquet; i les nenes van fer un "mate" i una cistella.

Tenien cinc punts i els marcians van fer dos punts; i van guanyar les nenes.

Després, quan els pares van arribar a casa, no van trobar les nenes en lloc. I els pares ho van buscar a "internet". Els pares van veure la carta on elles van posar que havien anat a la Lluna. I, dit i fet, els pares van anar a la Lluna i van trobar les nenes juganeres.

Els pares també es van fer amics dels planetes i sempre més van viure a l'espai.

Cèlia Vicens i Marta Solé. 2n, Annexa

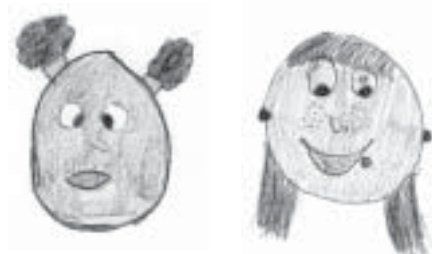
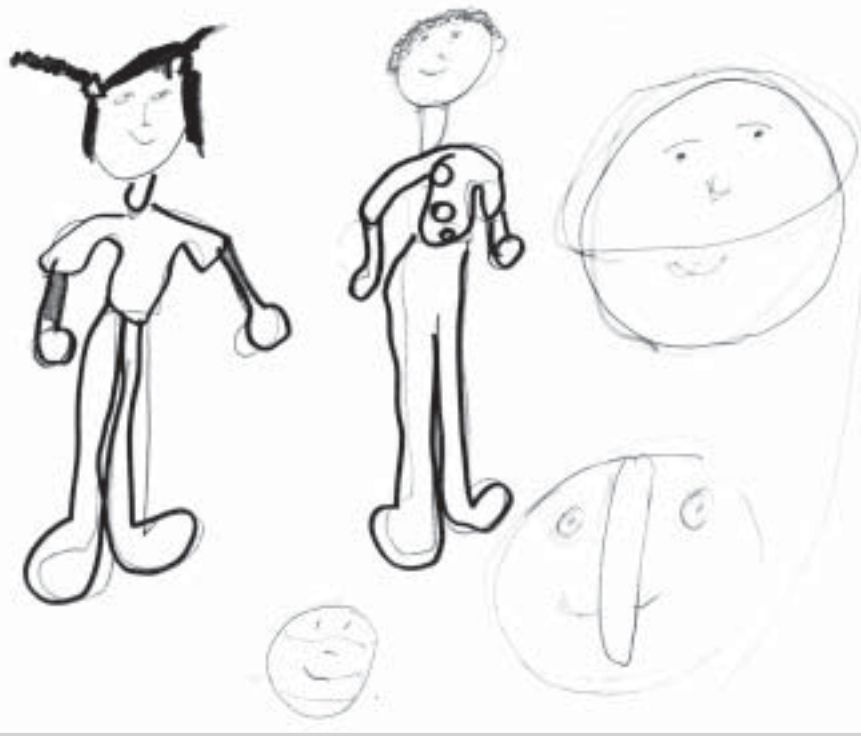
ONG

La ONG treballa molt bé!

Si vols ser útil i ajudar a una ONG t'has d'apuntar.

Les organitzacions no governamentals existeixen per acabar tots els mals.

Marina. 3r, Verd

El trio "Mandonguilla"

Hi havia una vegada una nena que es deia Andrea i s'avorria molt.

Va posar música rap, i es va avorrir; després va posar l'Himne de l'Alegria i es va avorrir, perquè no tenia parella.

Després va consultar-ho amb la seva mare, i li va dir que s'avorria i que no sabia què fer.

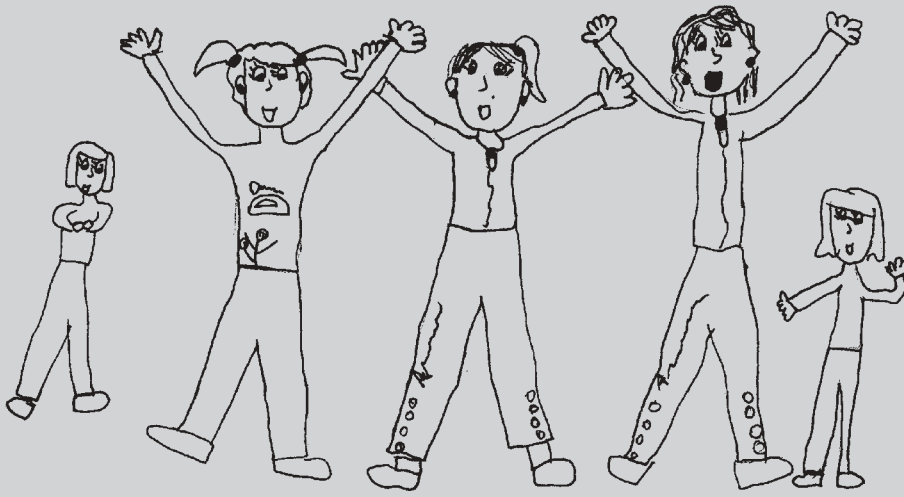
I la seva mare li va contestar que jugués al monopoli.

Per l'Andrea li va dir que ella només era una, i s'havia de jugar-hi amb més d'una persona. I la seva mare li va proposar

que podia trucar a les seves amigues. I l'Andrea va trucar a la Berta perquè vingués a casa seva. I la Berta va dir que sí. I després van trucar a la Núria. I la Núria va dir que sí. I ja estaven totes juntes. Llavors l'Andrea va dir que podien jugar al monopoli. I elles van dir que no. I van ballar "Paquito el chocolatero". I va entrar la mare a portar el berenar, i es va desmaiar.

I les tres nenes sempre cantaven: "number one, number two, number three, el trio Mandonguilla ja som aquí!"

Andrea Franch, Berta Mendoza, Núria Prieto, Sara Casadevall i Helena Ramos. 4t, Annexa

Berta Mendoza. 4t, Annexa

Una castanya molt animada

Un dia la castanya Amal, quan es va despertar va veure que estava en un camió, enmig de moltes altres. Al cap d'una estona, el camió va parar, havien arribat a una escola anomenada: CEIP Verd.

Allà, a l'escola, es va fer amiga, de dues castanyes més, la Martina i la Natàlia.

Quan es van torrar ls van posar en paperines fetes de paper i poc després van començar a ballar sardanes:

–Què divertit! Vam cridar les tres.

Nosaltres com que som tant marxoses ens hi vam afegir.

Després d'haver ballat una estona, es van escapar de la paperina, abans de que les mengessin. Van anar a la placeta de davant de l'escola. Van entrar a una botiga de llaminadures. Es van atipar tant, tant i tant que varen explotar.

Amal, Martina i Natàlia. 5è, Verd

Miquel Pujol. 5è, Verd

Masó

El senyor Rafael Masó d'arquitectura en sabia un piló, i avui hem anat a la seva exposició.

Hi havia cartes seves penjades però eren velles i trencades, algunes eren dels seus amics que eren llestos i molt rics.

La majoria de les seves obres no eren pas per a pobres, i ara tots parlem de l'arquitecte com una persona selecta.

Guillem Barbacil. 6è, Bruguera

El camí a la panxa d'un marrec

Un bon dia em vaig despertar i estava a dalt d'un arbre envoltat de castanyes que xerraven entre elles. Al cap de dos dies era més gran que un pi!

Aquella tarda vaig sentir alguna cosa rara i vaig caure. Uns senyors em van venir a buscar i em van ficar en un sac ple d'altres castanyes. Després de presentar-nos van parlar una bona estona, fins que vam sentir "cinc amb cinquanta cèntims" i "gràcies, me les emporto". Al cap de dos dies vig anar a una escola anomenada Col·legi Verd. Allà em van treure del sac i em van fer un tall que ara mateix encara em fa malt. Després em van posar al foc i em vaig fregir. Allò sí que fa mal! Després em van ficar en una paperina feta amb diari i un nen se'm va menjar. I aquesta és la meva desgraciad vida.

Anaís López. P4, Montfalgars 19

Amb les ampolles que vaig guardar un bonic drac vaig confeccionar.

Els nens i nenes d'Acàcies un dia vam fer un taller de reciclatge molt interessant. Vam aprendre a quin contenidor anaven les deixalles. Nosaltres a l'aula d'informàtica hi tenim dos contenidors: un pel paper i l'altre pel plàstic. Un cop al mes una secció té uns deures a fer: recollir tot el que hi ha als contenidors i repartir-ho als que hi ha fora l'escola. El nostre grup de grans van ser-ne els encarregats. Felicitem a tota l'escola per la feina feta i us animem a continuar!!!

TOTS RÈCICLEM!!!

26

«Pinzellades» núm. 12. Font de l'Abella. Girona

Biografia de l'hort

Apart d'ay l'ajuntament era va fer un esportament

Un any era ho va tornar i molt bé va quedar.

Fera li va tenir i ha va adobar.

Le pluja era ho va regar i els vegetals es van ofegar.

Per acabar-ho d'adobar una nevada ho va gelar.

Però la primavera va arribar i era el va poder saber.

Ha hera una i recollit i embotit assauiat.

Fora i pèssis han sortit i a le collita era era hera crupit.

Els encara se'ns han espigat i el compostador els han tret.

Ara amb aquesta color era hera regar de abal d'ab.

L'any vinent ho tornarem i de tot li plantarem.

Nens i nenes de St. Jordi de Ter

Bombolla de Sabó - St. Jordi de Ter

25

«Bombolla de Sabó» núm. 7. ZER Baix Ter. Cervià de Ter, Medinyà i Sant Jordi Desvalls

cicle inicial

La tardor és temps de cançons.

Al matí un raig de sol castanyer.

17

«Drac Droc» núm. 2. CEIP Pla de Dalt. Olot

LA MAMA GEGANT
DUIXA EL SEU ELEFANT
ELS ELEFANTS PER L'HERBA
CAMIEN EN FILERA.
L'ELEFANT ERNEST
ÉS MOLT GREGOT.
EL PETIT ELEFANT
SEMPRE ESTÀ MENJANT.
L'ELEFANTETA
ÉS MOLT JOVENETA.
L'ELEFANTET
VOL JUGAR AMB EL SEU GERMANET.
L'ELEFANTA BANANA
TE MOLIGANA.

10 ANYS
10 ANYS
10 ANYS

P-5

7

«Enganxa-t'hi» núm. 3. CEIP Santa Margarida. Quart

Pinta

Pinta aquest dibuix amb el color que li correspon.

- 3=carn
- 4=groc
- 5=rosa
- 6=verd
- 7=taronja
- 8=blau cel
- 9=blanc
- 10=marró
- 11=vermell
- 12=lila

Anna Coll, Júlia González i
Helena Riera
5è, Annexa

Sopes de lletres

Busca dins d'aquest "caldo" de lletres el nom dels pobles des d'on venim cada dia els del grup D.

La Bisbal, Girona, L'Escala, Besalú i Llagostera.

C	D	E	F	A	D	B	H	G	L
G	F	U	L	A	S	E	B	I	L
A	C	W	G	C	D	C	H	R	A
C	J	L	A	F	C	A	F	O	G
E	Z	E	E	B	N	N	E	N	O
L	A	B	I	S	B	A	L	A	S
D	N	G	D	E	C	J	A	V	T
U	J	B	E	H	G	A	D	E	E
M	Q	J	X	F	C	J	L	J	R
P	F	W	E	N	H	D	F	A	A

Jose, Jose Luis, Vanesa,
Mohamed i Felisa.
Font de l'Abella

Sudoku

9	1	8			5	6		4
		4	1	6		9		
7	5	6		4	2		3	1
	9				7	5	4	2
		5	2	9	3	1		
8	6	2	5				9	
6	3		7	2		4	8	5
		1		5	9	3		
5		7	4			2	1	4

b	l	z	g	è	h	z	8	s
9	è	è	b	s	8	l	h	z
s	8	h	z	z	z	b	è	9
è	b	z	h	l	s	z	9	8
9	9	l	è	z	s	z	h	
z	h	s	z	8	9	è	b	l
l	è	8	z	h	9	s	z	
z	s	9	8	9	l	h	z	è
h	z	9	s	z	è	8	l	b

Antonio Fernández
6è, Montfalgars

Busca 10 noms de corredors de moto

Melandri, Hayden, Rossi, Pedrosa, Lorenzo, Checa, Elias, Nieto i Sete.

M	R	I	S	A	I	L	E	E	A
A	E	J	P	P	R	W	T	R	D
S	N	L	L	E	S	Z	I	O	S
E	O	K	A	Q	D	Y	O	S	F
T	T	N	M	N	T	R	P	S	G
E	S	E	N	I	D	X	O	I	H
B	F	D	Ñ	E	U	R	Ñ	S	Y
C	G	Y	O	T	V	A	I	T	A
D	H	A	L	O	R	E	N	Z	O
E	C	H	E	C	A	I	Q	I	U

Alexis, José Luis, Amparo, Aziza i Fàtima. Font de l'Abella

Busca en aquesta sopa de lletres 10 paraules angleses relacionades amb el nadal.
La seva traducció és: Nadal, regal, santa Claus, boles de vidre, ninot de neu, oripell, grèvol, vacances, felicitat i any nou.

j	i	g	e	a	c	h	r	i	s	t	m	a	s	s
r	t	b	a	q	d	f	h	p	r	e	s	e	n	t
s	x	f	r	h	s	a	n	t	a	c	l	a	u	s
t	d	g	r	t	i	n	s	e	l	d	x	g	c	a
i	a	b	r	f	c	s	a	t	g	e	a	v	h	p
n	h	j	i	n	t	a	s	r	k	a	e	c	o	i
s	o	r	s	s	j	u	y	w	l	i	t	a	l	j
e	l	y	s	n	o	w	m	a	n	s	e	q	l	m
l	l	h	k	e	s	j	e	w	h	a	t	r	y	e
u	y	h	n	x	e	r	u	u	o	p	s	d	d	r
r	s	s	g	l	a	s	s	b	a	l	l	s	a	r
e	a	a	a	d	g	r	w	f	a	s	x	p	y	y
a	v	f	g	a	d	f	q	n	c	n	m	v	s	f
d	g	h	j	l	o	h	k	j	i	e	s	x	a	w
n	e	w	y	e	a	r	o	l	j	h	g	l	p	s

José Pablo Ibáñez. 6è, Montfalgars

Busca 7 noms de cases fetes per Rafael Masó. Els trobaràs en vertical, horitzontal i diagonal.

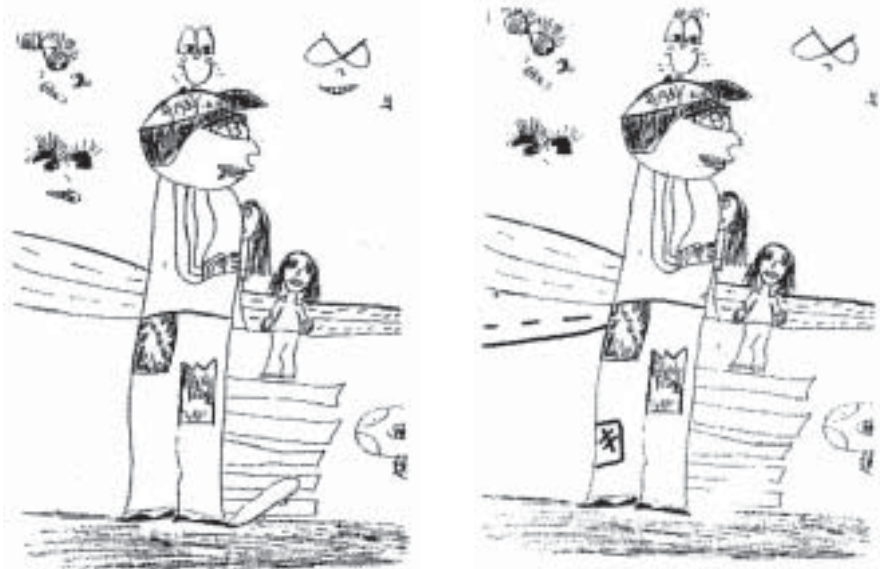
A	A	B	A	T	L	L	E	U	O	Y	G
E	P	T	E	Q	X	Z	C	T	S	R	I
N	D	F	W	V	N	L	A	E	A	T	S
S	U	R	E	L	P	K	S	U	M	G	P
E	G	H	Y	S	A	D	A	E	A	H	E
S	A	Z	C	V	B	N	T	R	I	B	R
A	M	Q	W	E	R	T	E	C	C	J	T
Y	U	I	O	P	A	N	I	S	A	K	S
S	S	D	F	G	I	H	X	A	M	M	A
J	K	L	Z	R	X	C	I	B	R	N	U
C	V	B	A	N	M	A	D	I	A	O	C
Z	W	F	E	U	P	L	O	R	F	I	H

Albert Madrenys. 4t, Verd

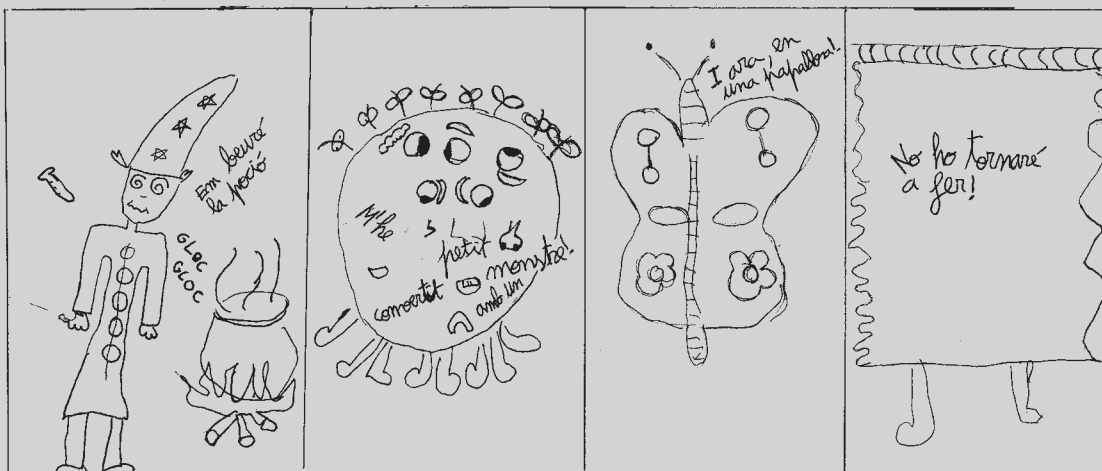
Diferències

Busca sis diferències en aquest dibuix.

Jose, Jose Luis, Vanesa,
Mohamed i Felisa.
Font de l'Abella

Quina transformació més estranya

Núria Alonso
3r, Annexa

Iciar Fernández. 6è, Bruguera

Han col·laborat en aquest número

BARRIS:

Berta González Montfalgars
Queralt Soler Migdia
Guillem Lázaro Annexa

ENTRETENIMENTS i BÚSTIA:

Palmira Gómez Montfalgars
Arnau Estebanell Bruguera
Pau Recarens Verd
Júlia Martinell Migdia
Martí Pla-Giribert Annexa

RACÓ LITERARI:

Guillem Barbacil Bruguera
Mar Quintana Montfalgars
Daniel Meumann Migdia

ENTREVISTA:

Mireia Bach Verd
Isatou Jammeh Montfalgars
Júlia Aymerich Migdia
Nora Pibernat Verd
Guillem Muné Annexa

ESCOLES:

Carina Roca Migdia
Adrià Plazas Bruguera
Miquel Pujol Verd
Dídac Torrejon Font de l'Abella
Ferran Bosch Verd

EL TEMA:

Anna Corominas Migdia
Irina Rodríguez Montfalgars

RETALLS i IL·LUSTRACIONS:

Amal Hartiti Verd
Eluard Podovay Montfalgars
Yiarga Diao Font de l'Abella
Oriol Bassols Annexa

COORDINAT PELS MESTRES:

*Montse Font, Sònia Clara, Assun Cornellà,
 Pilar Llaberia, Rosa Maidagan, Jordi Pujol,
 Francesc Soler, Lourdes Vilarrodona*